

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 28 listopada 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez 5ª Vara Cível de Lisboa – Portugalia) – Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda przeciwko Instituto da Segurança Social, IP

(Sprawa C-258/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do skutecznego środka prawnego — Osoby prawne o celu zarobkowym — Pomoc prawna — Brak powiązania z prawem Unii — Oczywiście brak właściwości Trybunału)

(2014/C 102/15)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

5ª Vara Cível de Lisboa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda

Strona pozwana: Instituto da Segurança Social, IP

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Varas Cíveis de Lisboa – Wykładnia art. 6 i art. 267 TFUE oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2000, C 364, s. 1) – Prawo do skutecznego środka prawnego – Uregulowanie krajowe wyłączające możliwość skorzystania przez osoby prawne mające cel zarobkowy z pomocy prawnej – Zwolnienie z kosztów sądowych mające zastosowanie do rzeczonych osób prawnych w przypadku upadłości lub postępowania naprawczego

Sentencja

Trybunał jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania przedłożone w trybie prejudycjalnym przez 5ª Vara Cível de Lisboa (Portugalia) postanowieniem z dnia 13 marca 2013 r. (sprawa C-258/13).

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.7.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 2 stycznia 2014 r. – KPN Group Belgium NV i Mobistar NV przeciwko Ministerraad, interwenient: Belgacom NV

(Sprawa C-1/14)

(2014/C 102/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KPN Group Belgium NV i Mobistar NV

Strona pozwana: Ministerraad

Interwenant: Belgacom NV**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy dyrektywę 2002/22/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) – a w szczególności jej art. 9 i 32 – należy interpretować w ten sposób, że taryfa socjalna dla usług powszechnych jak również przewidziany w art. 13 ust. 1 lit. b) dyrektywy o usłudze powszechnej mechanizm kompensacyjny mają zastosowanie nie tylko do łączności elektronicznej poprzez przyłącze telefoniczne do stacjonarnej publicznej sieci łączności, lecz również do łączności elektronicznej poprzez usługi łączności ruchomej lub abonamenty internetowe?
- 2) Czy art. 9 ust. 3 dyrektywy o usłudze powszechnej należy interpretować w ten sposób, że zezwala on państwowemu członkowskim na dodanie do usługi powszechnej specjalnych opcji taryfowych dla innych usług niż usługi, o których mowa w art. 9 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie: Czy rozpatrywane przepisy dyrektywy o usłudze powszechnej są zgodne z zasadą równości w postaci, w jakiej zawarta jest ona między innymi w art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska)
w dniu 3 stycznia 2014 r. – Polska Telefonia Cyfrowa S.A. w Warszawie przeciwko Prezesowi
Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

(Sprawa C-3/14)

(2014/C 102/17)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Polska Telefonia Cyfrowa SA w Warszawie

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa)⁽¹⁾ w związku z art. 28 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa usłudze powszechnej)⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że każdy środek podjęty przez krajowy organ regulacyjny w celu realizacji obowiązku wynikającego z art. 28 dyrektywy 2002/22 oddziałuje na wymianę handlową pomiędzy Państwami Członkowskimi, jeżeli tylko środek ten może zapewnić użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich możliwość dostępu do numerów niegeograficznych na terytorium tego Państwa Członkowskiego?
- 2) Czy art. 7 ust. 3 w związku z art. 6 oraz art. 20 dyrektywy 2002/21 należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ regulacyjny, rozstrzygając spór między przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub usługi łączności elektronicznej dotyczący zapewnienia realizacji przez jedno z tych przedsiębiorstw obowiązku wynikającego z art. 28 dyrektywy 2002/22, nie może przeprowadzić postępowania konsolidacyjnego, nawet gdy środek oddziałuje na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi, a prawo krajowe zobowiązuje krajowy organ regulacyjny do przeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego zawsze, gdy środek może na taką wymianę oddziaływać?